

Przegląd kodeksu wizowego

W marcu 2018 r. Komisja Europejska przedstawiła wniosek dotyczący przeglądu wspólnotowego kodeksu wizowego (kodeks wizowy). Głównym celem wniosku jest wzmocnienie wspólnej polityki wizowej dzięki zwiększeniu jej roli we współpracy UE z państwami trzecimi, przy jednoczesnym uwzględnieniu obaw związanych z migracją i bezpieczeństwem. W grę wejdą również względy gospodarcze: zaplanowano ułatwienie rozpatrywania wniosków wizowych osób podróżujących legalnie, które wnoszą wkład w gospodarkę UE oraz przyczyniają się do rozwoju kulturalnego i społecznego Unii. Osiągnięte po negocjacjach trójstronnych porozumienie dotyczące wniosku wymaga teraz potwierdzenia przez Parlament w głosowaniu, które ma się odbyć podczas drugiej kwietniowej sesji plenarnej.

Kontekst

Kodeks wizowy UE został ustanowiony w 2009 r. na podstawie [rozporządzenia \(WE\) nr 810/2009](#). W kodeksie, który jest jednym z głównych elementów [unijnej polityki wizowej](#), określono zharmonizowane procedury i warunki rozpatrywania wniosków wizowych oraz wydawania wiz na tranzyt przez terytorium państw członkowskich lub na pobyt na tym terytorium nieprzekraczający trzech miesięcy w dowolnym okresie sześciomiesięcznym. Obecnie podróżni ze 105 państw spoza UE potrzebują wizy, aby wjechać do strefy Schengen. W latach 2010–2017 nastąpił systematyczny wzrost liczby [wiz wydanych](#) przez państwa członkowskie: z 12,5 mln do 14,6 mln.

Wniosek Komisji Europejskiej

16 maja 2018 r. Komisja przyjęła [wniosek](#) dotyczący przeglądu kodeksu wizowego. W [badaniu](#) na potrzeby oceny skutków towarzyszącym wnioskowi wskazano trzy główne obszary wymagające uwagi: 1) opłata wizowa, 2) wizy wielokrotnego wjazdu i 3) powiązanie między polityką wizową i polityką readmisyjną. Najważniejsze zmiany zaproponowane we wniosku to: umiarkowane podniesienie opłaty wizowej z 60 EUR do 80 EUR; przedłużenie maksymalnego terminu na złożenie wniosku do sześciu miesięcy przed podróżą; szybsze i bardziej elastyczne procedury; harmonizacja przepisów dotyczących wiz wielokrotnego wjazdu; możliwość wydawania – w określonych warunkach – wiz jednokrotnego wjazdu bezpośrednio na zewnętrznych granicach UE; mechanizm negatywnych bodźców w polityce wizowej mający na celu wywieranie presji na państwa trzecie, które nie współpracują w zakresie readmisji nielegalnie przebywających obywateli państw trzecich.

Stanowisko Parlamentu Europejskiego

6 grudnia 2018 r. Komisja Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych (LIBE) Parlamentu przyjęła [sprawozdanie](#) w sprawie ww. wniosku. Głosowanie nad nim odbyło się na posiedzeniu plenarnym 11 grudnia 2018 r., w trakcie którego Parlament przyjął [poprawki](#) do wniosku. PE wzywa w nich do wdrożenia wizy elektronicznej do 2025 r. oraz umożliwienia osobom ubiegającym się o wizę złożenia wniosku w konsulacie jednego z państw członkowskich będących celem planowanej wizyty, w konsulacie państwa członkowskiego, do którego następuje pierwszy wjazd, lub w konsulacie dowolnego państwa członkowskiego, które ma swoją placówkę w danym kraju. Parlament opowiada się również za zniesieniem wymogu posiadania podróznego ubezpieczenia medycznego w przypadku osób ubiegających się o wizę krótkoterminową. Popiera także roczną ocenę współpracy państw trzecich w zakresie readmisji i wzywa Komisję do przedstawienia Parlamentowi i Radzie wyników tej oceny. 20 lutego 2019 r. Coreper w imieniu Rady [zatwierdził tekst](#) będący wynikiem negocjacji międzyinstytucjonalnych, a następnie komisja LIBE przyjęła go na posiedzeniu 26 lutego. Tekst wymaga obecnie formalnego przyjęcia przez Parlament. Głosowanie zaplanowano na drugą kwietniową sesję plenarną.

Sprawozdanie w pierwszym czytaniu: [2018/0061\(COD\)](#);
Komisja przedmiotowo właściwa: LIBE; Sprawozdawca: Juan
Fernando López Aguilar (S&D, Hiszpania). Więcej informacji
można znaleźć w [briefingu](#) z serii „Opracowywanie prawa UE”.

Niniejszy dokument został przygotowany z myślą o posłach do Parlamentu Europejskiego i członkach personelu parlamentarnego. Zawiera informacje, które mogą być pomocne w pracach parlamentarnych. Wyłączną odpowiedzialność za jego treść ponoszą autorzy, a wyrażonych w nim opinii nie należy traktować jako oficjalnego stanowiska Parlamentu. Powielanie i tłumaczenie dokumentu do celów niekomercyjnych jest dozwolone, pod warunkiem że podane zostanie źródło, a Parlament Europejski zostanie wcześniej powiadomiony i otrzyma egzemplarz publikacji. © Unia Europejska, 2019.

